

PB: Han såg inte förseelsen på hål 7. SE:s utslag gick kraftigt vänster ut i ruffen. AB och PA hjälpte SE med att leta efter bollen. SE hittade en boll och spelade vidare på denna. Han har inget minne av att SE skulle ha hittat en övergiven boll, eller kastat någon boll ut i ruffen på hål 7. Efter det att samtliga i bollen spelat klart hålet, berättade AB att han hade sett att SE haft en boll i handen, lagt denna boll i ruffen och även slagit sitt andraslag på den bollen. De övriga i bollen bestämde sig för att fortsättningsvis ”hålla ögonen” på SE, men de pratade annars inte om händelsen. På hål 11, par 4, löper ett dike längs hålet på vänster sida av spelfältet. På andra sidan diket är det out of bounds. SE, som spelade allmänt dåligt, slog åter en kraftig hook. Han uppfattade att bollen gått out of bounds. SE slog därefter en provisorisk boll från tee ut på fairway. De gick samtliga rakt fram i hålets riktning, men SE vek sedan av och gick ensam mot vänster sida av spelfältet. Han såg att SE då hade en boll i handen. När SE kommit fram till trädridån hitom diket böjde denne sig ner, la ned en boll och sade ”jag har bollen här”. När SE därefter stod upp hade han inte längre någon boll i handen. Han minns inte att någon boll skulle ha legat vid en rot. – Han pratade inte under rondan med SE om vad de hade sett, eftersom han blev närmast mållös av att uppleva samme person fuska två gånger under samma runda. Han litar på att medspelare inte fuskar och bad därför inte om att få identifiera SE:s boll på något av hålen. Sedan de hade lämnat in scorekortet tog han kontakt med domaren SB och framförde då vad de hade sett på banan. Som han minns det var PA märkor åt SE. Denne kunde inte vid det efterföljande mötet på kansliet samma dag ge någon förklaring till vad de övriga sade sig ha sett, och denne visade heller ingen känsloreaktion med anledning av anklagelserna om fusk. SE kunde ha visat upp den märkta boll han nu säger sig ha spelat hela rondan med, men det gjorde han inte. – Han har inte haft någon tidigare konflikt med SE och hyser inget agg mot honom.

SE: Han var den aktuella dagen inte fullt koncentrerad på spelet. Andra bekymmer och funderingar tyngde honom. Han spelade inte särskilt bra. För ovanlighetens skull drog han bagen på en vagn istället för att som normalt bära den. Han har aldrig behövt köpa golfbollar. På ettans tee tog han fram en hitteboll av märket Wilson Staff med reklamtryck. För säkerhets skull märkte han bollen med en prick. Efter sitt utslag på hål 7 hittade han en övergiven boll vid en rengöringsmaskin. Han tog upp den bollen och förundrades över hur dåliga bollar folk kan spela på. I samband med att han gick mot ruffen till vänster på hål 7, slängde han den bollen 1-2 meter ut i vegetationen. Bollen hamnade ungefär 2-5 meter från platsen där han efter 3-4 minuter fann sin boll i spel. I det läget hade han ingen boll i handen. Han böjde sig ner, men kunde redan från ca. en meters höjd se att det var hans rätta boll i spel. Reklamtexten syntes tydligt. De spelade klart hålet utan vidare diskussion. På hål 11 slog han en kraftig hook. Bollen flög över trädridån på vänster sida av spelfältet, där det också finns såväl ett dike som out of bounds. Han kunde inte höra något ljud av att bollen träffat ett träd. Det fanns därför risk för att den gått out of bounds. Han hämtade en eller möjligen två nya bollar och slog en av dem som provisorisk boll från tee. Den andra la han i fickan. Vid pausen efter 9 hål hade han ätit en leverpastejsmörgås och en chokladkaka. Handsken och handen hade blivit fläckiga och kladdiga av maten. På vägen från utslagsplatsen till trädridån torkade han därför av handen och handsken med en vit servett. Han kan ha haft en boll i handen. Väl framme vid trädridån hittade han genast den ursprungliga,

första, bollen invid en trädrot. Bollen låg synligt. Han böjde sig ner och tog bort kottar och ropade sedan till medspelarna att de skulle se upp eftersom slaget kunde gå ”hur som helst”. De spelade klart hålet utan vidare diskussion eller frågor. Ingen ifrågasatte att han hade hittat bollen. På hål 12 slog han åter ett dåligt utslag. Bollen hamnade i högt gräs. AB letade, hittade bollen och ropade något i stil med ”här ligger din boll”. Han tog därför för givet att AB identifierat bollen. Reklamtexten gick att se. – På det efterföljande mötet med SB bestred han all form av fusk. Han borde naturligtvis då ha visat den aktuella bollen för SB - en boll som han för övrigt har kvar i bagen. Markören, troligen PB att döma av signaturen, undertecknade hans scorekort utan att ifrågasätta hans antecknade resultat på hål 7 och 11.

AB: Han är född 1990, har hcp 14 och var den aktuella dagen caddie åt sin far PB. Han kände inte till vilket bollmärke som SE spelade på. På hål 7 gick han 5-10 meter bakom SE och såg hur SE hade en boll i handen. Handflatan var vänd i riktning mot honom. Han såg hur SE i stående ställning släppte bollen ner på marken. SE gick några steg framåt, vände sig om och gick fram till den nyss släppta bollen. Manövern tog några sekunder och de hade inte letat särskilt länge. SE spelade på den släppta bollen. De hade alla ställt sina vagnar och bagar på gången mot hål 8 innan de gick mot det område där SE släppte bollen. SE kastade inte någon boll ut i ruffen på hål 7 och han såg heller inte att denne skulle ha plockat upp en övergiven boll vid utslagsplatsen. Efter att spelarna hålat ut berättade han om sina iakttagelser för PB och PA. På hål 11 stod han vid utslagen på så sätt att han hade full överblick över området till vänster om spelfältet. SE:s utslag hade riktigt kraftig hook. Bollbanan skar vänster innan trädridån och bollen hamnade tveklöst out of bounds. SE hade en boll i handen när han gick in mot träden. De tre var då på ca. 10 m avstånd från SE. Denne böjde sig ner och när han reste sig upp hade han inte längre någon boll i handen. SE pekade mot bollen och sade att ”här ligger bollen”. Han var inte med och letade eller identifierade bollen. SE var ensam vid trädridån. Han är säker på att SE hade en boll och inte en servett i handen. Även om SE lade bollen vid en rot tjänade denne på detta jämfört med att spela på den provisoriska bollen. På hål 12 hittade han en boll och utgick från att det var SE:s boll. Han identifierade den inte. Han diskuterade med PB och PA om de skulle påtala fusk för SE eller prata med domaren efteråt. Det var första gången han träffade SE och han har inget otalt med honom.

SB: Han tjänstgjorde som domare på tävlingen. PB tog kontakt med honom efter rondens slut och framförde då vad som hade hänt. Han pratade med samtliga inblandade och skrev ner iakttagelserna. AB och PB hade olika berättelser; PB hade inte sett händelsen på hål 7. Han hämtade SE till ett gemensamt möte i klubbhuset med PB och AB. SE bestred inte anklagelserna om fusk och hade inga förklaringar till det som påstods. Senare, och efter mötet, återkom SE med synpunkter på att alla spelare borde märka sina bollar vid tävlingsspel. Han fattade beslut om att diskvalificera SE för felförd, d.v.s. för låg, score på hål 7 och 11. Han hjälpte också PB med att skriva den anmälan som skickades till Golfdistriktsförbundet.

Av det överklagade beslutet framgår det att PA inte såg händelsen på hål 7, men att han informerades av AB på vägen mot hål 8. I beslutet har också antecknats att PA på hål 11 såg att SE hade en boll i sin hand, eller i kanten av fickan, när SE gick för att leta efter den första bollen samt att när denne senare gick tillbaka till bagen för att hämta en klubba inte längre hade någon boll i handen.

Skäl för beslutet

Juridiska Nämnden anmärker inledningsvis att preskriptionstiden för att anmäla en förseelse är två månader räknat från det att händelsen begicks eller blev känd. Det förhållandet att PB kan ha signerat SE:s scorekort i egenskap av markör, utgör inte hinder mot att senare anmäla de påstådda förseelserna till tävlingsdomaren eller Golfdistriktsförbundet.

Juridiska Nämnden har i tidigare beslut fastslagit att för att någon ska kunna fällas till ansvar för en förseelse där utredningen enbart består av partsuppgifter krävs inte enbart att anmälarens redogörelse är mer trovärdig än den anmäldes berättelse, utan även att anmälarens uppgifter har stöd i annan bevisning eller vinner sådan tilltro att de uppfyller de krav som måste ställas på bevisningen. Vid påståenden om att den anmälda spelaren har droppat eller lagt en ny boll på spelfältet, är det av särskild vikt att utredningen ger övertygande svar på frågan om spelaren haft en boll i handen och det måste prövas om själva dropprörelsen observerats noga.

Bestraffningsärendet hål 7

AB har lämnat en mycket trovärdig och tillförlitlig redogörelse för SE:s uppträdande i samband med att de letade efter dennes boll. Berättelsen är önskvärt detaljrik. Såväl PA som SB har bekräftat att AB lämnat i sak samma uppgifter genom hela utredningen. PA och PB har också redogjort för hur AB informerade dem på vägen till hål 8 om vad han hade sett SE göra i ruffen. Från en position några meter bakom SE har AB kunnat se såväl bollen i SE:s hand som att denne släppte ner bollen i ruffen. SE har mot detta anfört att han i anslutning till letandet i ruffen kastade en hitteboll ut i det höga gräset. Ingen av de övriga personerna på platsen har sagt sig kunna minnas att SE hittade en övergiven boll, eller att denne skulle ha kastat en boll i det aktuella området. AB har dessutom kunnat redogöra för hur SE identifierade den nyss släppta bollen som sin rätta boll i spel. Det är allt annat än sannolikt att AB skulle ha kunnat ta miste på och uppfatta en kaströrelse som att SE i stående ställning släppte en boll till marken.

Det måste också beaktas att AB så här långt in i den pågående rundan inte visat eller haft anledning att visa något särskilt intresse för SE:s spel. Såvitt framkommit i utredningen fanns det inför hål 7 inte några misstankar om att SE skulle vilja fuska. Det kan också uteslutas att AB förväntade sig att se att SE skulle droppa eller släppa den boll han bar på vid letandet i ruffen, och därigenom misstolkade SE:s rörelser och förehavanden i ruffen.

Juridiska Nämnden finner således att det är ställt utom rimligt tvivel att SE har begått den påstådda förseelsen på hål 7.

Bestraffningsärendet hål 11

Det är klarlagt att SE slog ut med en kraftig hook på hål 11. Såväl AB som PB uppfattade det som att bollen tydligt hamnade out of bounds. AB har sagt att det inte råder något tvivel om detta och uppger sig ha sett hur bollen skar gränslinjen och flög vidare bortom från banans gräns.

Amadeus och PB har båda var för sig på mycket trovärdigt sätt berättat att SE hade en boll i handen när han lämnade medspelarna för att börja leta efter den första bollen, och att han inte hade kvar bollen i handen när han senare valde klubba. Denna uppgift stöds även av vad PA har uppgett. Ingen av medspelarna har heller hört SE ropa någon varning inför slaget vid trädet. Mot dessa berättelser, som Juridiska Nämnden uppfattar som tillförlitliga uppgifter lämnade av rutinerade golfspelare, ska ställas SE:s förklaring om att han torkade av handen och handsken med en servett och att den rörelsen måste ha misstolkats. SE:s berättelse bär enligt Juridiska Nämnden en tydlig prägel av efterhandskonstruktion och vederlägger inte medspelarnas trovärdiga redogörelser.

Juridiska Nämnden finner mot denna bakgrund att det är övertygande visat att SE har begått också den påstådda förseelsen på hål 11.

Bestraffningsärendet - påföljden

De av SE begångna förseelserna utgör brott mot en grundläggande regel i golfsporten. Förseelserna är att anse som grova. Påföljden för grov förseelse är avstängning under minst ett och högst två år (14 kap 7 § RF:s stadgar). Det saknas skäl att göra annan bedömning i påföljdsfrågan än Dalarnas Golfdistriktförbund gjort. Överklagandet ska därför lämnas utan bifall.

Diskvalifikationen i tävlingen

Av regel 34-2 i regelverket för golfspel framgår att domarens beslut är slutgiltigt. SE:s yrkande i denna del kan inte prövas i detta ärende. Hans överklagande i denna del ska därför avvisas.

BESLUT

Juridiska Nämnden lämnar överklagandet utan bifall. Dalarnas Golfdistriktsförbunds beslut ska därför stå fast.

Juridiska Nämnden avvisar SE:s överklagande såvitt gäller diskvalifikationen i tävlingen.

Detta beslut kan överklagas hos Riksidrottsnämnden, Idrottens Hus, 123 87 Farsta, senast den 6 april 2010. Prövningstillstånd krävs.

Svenska Golfbundet

Juridiska Nämnden

Jan Rebane

I detta beslut har deltagit Jan Rebane, ordförande, samt Ulf Skorup och Bo Bengtsson. Enhälligt.